

W E. SRZODĘ DNIA 4. LISTOPADA 1801.

Z Wiednia: d. 28; Października.

J. C. K. M. raczył baronowi Janowi Nepomucenowi Helongay, posiadaczowi dystryktowej tabuli w Tyrnawie, godność aktualnego C. K. szambłana nayłaskawiej udzielić. — Królowa: Jmć. Neapolitańska, W. X.ę Toskański z swoją małżonką i Arcy Księcia przenieśli się z letniego mieszkania w Schönbrunn do zamku cesarskiego w Wiedniu.

J. C. K. M. rozkazał powtorne przebaczenie dla dezertarów C. K. armii ogłosić, na mocy którego wszyscy dezertarze mają 4 miesięczny czas aż do końca Lutego 1802 oznaczony. Jeżeli w przeciągu tego czasu powrócą żadney nie podlegają karze, jeżeli procz dezercyi żadney nie popełnili zbrodni. Mogą się preto do C. K. kommend w kraju, a zagranicą do C. K. posłów lub do werbowniczych kommend udawać.

Z Londynu: d. 15; Października.

Ob. Otto, który z podpisania pokoju wielką pozyskał chwałę, jest rodem z Anglisy, i. już wieku swego lat 4; liczy,

Przed rewolucją był adwokatem, ale za rządów cesarza królewskiego sprawował urząd sekretarza legacyi w Ameryce. Rok 1791 powrócił do Francyi, w r. 1793 został sekretarzem obywatela Lebrun, ministra na ow czas związkow zewnetrznych, który urząd po upadku Bryson now utracił, a pod Robespierrem do więzienia wtrącony został, skąd po 9 Termidora uwolniony, w charakterze sprawującego interesa naprzód do Berlina, a potem do Londynu był posłany. Wielę on Francyi swojemi negocyacyami przysługi zrobił. Przeszły zimy, gdy z przyczyny rybołówstwa spory między obydwoima mocarstwami zasły, i gęsta była przemiana, Otto dostał rozkaz opuszczenia Londynu. Ale że Król był tchory, i żadna administracja jeszcze urządzoną nie była, ob. Otto ciągnął rzecz swoją tak dobrze, że w krotce nastąpiła pomyślna odmiana. Marg: Cornvallis niewprzód do Amiens odiedzie, aż pierwszy konsul oznaymi o mianowaniu pełnomocnika z swej strony.

Przenica znacznie spadła, dziś kwar-

ter o 14 szylingow tabiey płać. W krotce spodziewają się, że i inne żywności staną. Handel nasz zapewne się zmniejszy, utracamy bowiem przywilej za którym przez ciąg wojny sami tylko kupczyliśmy ze wszystkimi częściami świata, ale na to miał rękodzielnie nasze wielki sobie wzrost obiecują.

Dzisiejsza gazeta dworska zamyka, co następuje: "J. K. M. raczył na tajej dzisiejszey radzie oświadczyć i ustawnić, ażeby dla wygody i bezpieczeństwa handlu jego ukochanych poddanych, przy ustaniu teraznieyszem krokow nie przytacielskich potrzebne paszporta jego poddanym na ich okręty, dobra, towary, i rzeczy z zważaniem jednak na urządzenie parlamentowe, wydawane były.,,

D. 10 Października obchodzony był wybor P. Foga na reprezentanta Westminsteru, i z okazji tey woberzy Szakspr dany był obiad, blisko na 400 osób. Po stole P. Fox spełnił zdrowie: "Oby po szczęśliwie zawartych punktach przedgodnych w krotce stały pokoy i szczera przyjaźń między Francją i Anglią nastąpić mogły!" Dignam spiewak z teatru Drurylane spiewał himn pokoiu. P. Erskine spełniając zdrowie P. Foga oświadczył, iż on razem z nim był zawsze za pokoiem, dla tego cieszy się wspólnie z niego zbliżenia.

P. Fox odpowiedział na to w obszerney mowie, przywodząc iak przed 20 lat gdy był obrany członkiem parlamentu wszystkimi siłami sprzeciwiał się amerykańskiej wojnie, a teraz wciąż odradzał wojnę z Francją, gdy ministrowie śmiejącym zapalem przeciwi chcieli iey nadadź Król, nieuznając republikanckiego rządu, który lud francuzki sam sobie nadał. Od

dał się nakoniec z parlamentu, gdy widział, że wszystkie jego rady bezużytecznymi były. Nie może ręczyć, iak mu nadał powodzić się będzie, tym czasem chce się chwycić wszelkicy sposobności, w którejby mógł być narodowi swojemu użytecznym. Wreszcie zakończył swoją mowę w następujących słowach:

"Panowie moi! Szczęśliwy zbieg okoliczności, których przyczyną, iak mi się zdaie nie wielu osobom, a nawet mnie nie są wiadome, wzywa was do uroczystego obchodzenia końca drugiej wojny, i jestem przekonany, że ani w Europie, ani w mieście naszym, i w całym królestwie, niewielką liczbę wyjąwszy, nie znajdzie się nikt, którego by ten pokoy nie cieszył. Co się tycze jego warunkow, nie jest myślą moją roztrząsać ię z surowością krytyka, spodziewam się nawet, że nikt tego czynić nie będzie. Posiadanie jedney lub 2 wysp więcej w Indyach zachodnich, lub jedną prowincją na morzu śródziemnem nie może wynagrodzić nieszczęść choćby na miesiąc przedłużoney wojny, a tem bardziej gdyby ją rok cały prowadzić przyszło, i ktorzykolwiek mężowie pod jakim bądź warunkiem położyli koniec tey chłostce ludzkości, winienem im zawsze wdzięczność. Byłem przeciwnym bywszym ministrom, bo sądziłem, że tey wojny nigdy zakończyć niechcą. Położyłem moje nadzieie w odmianie ministerium, iakoż w tem tylko można mieć było nadzieię. Ostatnie odmisoy lubo słabe rzuciły nadzieie, wszelako dzięki niebom, że to zawiedzione nie były. Dzisiejsze ministerium spodziewanie mnie przewyższyło; iestem mu winien podziękowanie, niechcę jednak

rozpierać się z nim względem warunków pokoju i sądzić że nikt tu z przytomnych tego nie uczyni. Wojna złą była, więc to, co koniec iey kładzie nie uchylanie dobrem bydź musi. Można powiedzieć, że warunki niniejszego pokoju dla Raptley francuzkiej są chwalebne, i potrzeba nawet przyznać, że tak jest w istocie; ale każdy poczciwy Anglik powinien się z tego cieszyć. Lud francuzki opierał się nieprzyjaciółom, iak był powinien, i iak przodkowie nasi dotąd czynili. Jego wolność została uznana. Jeżeliśmy całej nie utracili sławy zarobionej w czasach Jakoba II. gdy został obrony Król prawa do tronu Brytanow nie mający, tedy cieszyć się powinniśmy, że i pod takimi warunkami pokoy zawarty został. Przyznaję, żeśmy niedostąpili celu, dla którego toczyliśmy wojnę; lecz cieszyć się z tego, i iako przyjaciel ludzkości wieszuję Anglikom pokoju. Nie mam zamiaru usprawnić warunków pokoju, ale zastanowić mi się przychodzi nadczasem zawarcia onego. Ah! cze muż przedzey nie nastąpił! Przez 9 lat dźwiga liśmy ni-szczęścia wojny, a przynajmniej od lat 3, od czasu powierzenia najwyższej Bonapartemu władzy, mogliśmy pokóy pod temiż on i daisiay warunkami o-trzymać. Każda krwi kropla przelana od tey chwili, każdy wydany fenig, jest mar notrawstwem. Długiego lat przeciągu potrzeba dla zagoienia ran rodziny, a dłuższego jeszcze dla zagoienia ran skarbu. Wybuchneliśmy z wrodzonym Brytanom zapałem przeciw naszemu naturalnemu nieprzyjacielowi, niewchodząc w przyczyny tey wojny. Zapomnieliśmy na zasady konstytucyj os cy, przystaliśmy na zmianę politycznych podstaw naszych, i daliśmy się

ministrom powodować, którzy pomimo najświętszych zapewnień despotycznie nami władali. Utraciliśmy naszą konstytucyą, i czyli ją kiedy odzyskamy, dotąd nie jest pewna; ia z strachem wyglądam iey powrotu. Z tem wszystkim przekonujęwam się, że powody, które nam dziś pokoy nadają, z czasem i konstytucyą przywróca, i w tym względzie, niech dzięki będą pokoiowi, a życzenie powszechne jest za wieczny jego trwał ścia.,,

Dnia 16. Października.

Szeł brygady Lauriston, który tu ratyfikacyą punktow przedugodnych przywoził d. 15 t. m. z Dowru udał się na powrot do Kale; odwożący go kuter Nancy zatknął banderę pokoju. Chciał on z Londynu wyjechać pokryjomu, został jednak od ludu poznany, który tłumem otoczywszy iego pojazd życzył mu szczęśliwey podróży. Wiele osób wołało: "Poleć nas Bonapartemu., D. 13 iadł obiad u P. Adingtona w Wimbledon na którym margr. Coravallis, lord St. Vincent, i wiele innych osób znajdowało się. Oddał on także wizytę Xciu Jork. Oyciec Lauristona był rzązca Pondichery. Trzech iego braci jeszcze żyją, i znajdują się pod panowaniem angielskiem. Gdy oni wszyscy emigrowali z Francji w roku 1792, pierwszy brat iego zostawszy officyem w służbie angielskiej wysłany był na St. Domingo, a potem osiadł w Jamaicae. Drugi brat mieszka teraz w Liverpool. Najmłodszy, który niegdyś we Francji był przeznaczony na Xiędza, jest teraz przy tutejszym domu kupieckim, Johnston, Law, i kompanii. Najstarszy brat iego umarł w podróży morskiej, którą pod dowództwem obywatela Entrecasteaux na

odkrycie Peyrouza przedsięwziął. Drugi brat bliźniak szefa brygady udał się w służbę angielską, i z regimenterem Hector wysłany był do Quiberonu, gdzie ślapany i rozstrzelany został. Teraźniejszy szef brygady służył w artyleryi austriackiej w randze porucznika, a w czasie kampanii Bonapartego we Włoszech dostał się do niewoli francuzkiej. Był on niegdyś w szkole wojennej paryżkiej współuczniem Bonapartego, dla uniknięcia więc śmierci żądał z Bonapartem sam na sam rozmowy. Poznał go zaraz waleczny wodź, z poruszeniem cechującym najwyższą przyjaźń, i za jedyny ratowania się sposób radził mu wejść w służbę francuzką za prostego żołnierza, co on uczynił. Przyjaźń Bonapartego w krotce go wywyższyła. Był on najsłabszy do tego generała przywiązany, towarzyszył mu do Egiptu, dzielił z nim wszystkie niebezpieczeństwa, a gdy Bonaparte przewrócił się z powozem powracając z Włoch, Lauriston siedział obok niego, i nakoniec grał znaczną rolę w rewolucyi 18go Brumaire.

Nadspodziewany z Francją pokoy wielu tutejszym przekupniom papierow zadał cios śmiertelny, a liczba niepłacących zakładców, kulawemi kaczkami w spolicie zwanych, wynosi do 30. Między niemi znajduje się jeden lord, którego dług zakładowy wynosi do 20,000 f. szt. Gły tym czasem długi takowe nie są prawnem, niepłacący zatem, będą tylko na czarnej tablicy wsali giełdowej zapisani.

Wszystkie prawie listy z portow na szych donoszą o rozpuszczaniu ludzi z stojących tam okrętow. Rząd nasz trudni się pilnie zapobieganiem rozruchom, które

zwyczajnie przez rozpuszczonych maytkow bywają wszczynane, i dla tego wydano rozkaz do kassyerow placących maytkom, aby im tylko tyle pieniędzy dawali, ile na powrot do domow może wystarczyć i dopiero na miejscu resztę żołdu swojego odbierają, aby go tem łatwiej na dobro swoich familij obrócić mogli.

Między 20,000 iencami francuzkich, nie masz żadnego, któryby ciężką złożony był chorobą, tacy albowiem natychmiast odsyłanymi byli. Większa ich część są dośkonalemi żeglarzami. Summa, którą Francya za ich utrzymywanie winna, wynosi do 2 mill. f. szt.

Pakiebot z Lizbony teraz przybyły w 14 dniach tę podróż odprawił. Dnia 24 Września okręt liniowy Defence o 74 armat z 18 statków kupieckimi przywoził tam potrzeby wojenne dla rządu portugalskiego. Xiążę August z Xięciem Infantado prawie co wieczor w jednej się kompanii bawią. Okręt Defence wziął d. 25 Września 80,000 f. szt. w złocie na wypłacenie żołdu wojskom naszym w Egipcie.

D. 14 t. m. P. Huoter wyjechał gońcem z Dover do Kale na pakiebecie Xiążę Wallii wraz z P. Knox. Mówią, że zakilka dni i margrabia Cornvallis w tę samą podróż się uda. Bonaparte oświadczył swoje ukontentowanie z mianowania jego pełnomocnikiem do Amiens. Wprzod jednak ma się ón udać do Paryża. — Między osobami, które przeznaczaią na ambasadę francuzką do Londynu, znajdują się generał Moreau, bywszy Xiążę de Liancourt i radca stanu Fleuriau, nie wiadomo atoli kogo rząd będzie mianował. — Przed kilką dniami wiele okrętów kupieckich wyszło z Jarmut do Ansterdamu, Roterdamu i

Dordrechtu — Gdy się ieszcze wiele kaprow na morzu północnym widzieć daie, admirał Dixon wystął zatem przeciw nim kilka kutrow, dla wstrzymania ich dalszych zdobyczy.

Po podpisaniu ostatecznego pokoju, o który już nikt się nie troska, nastąpi u ruczyste nabożeństwo i Król sam uda się do kościoła S. Pawła. — Już rząd nasz odebrał wiadomość, że woyska pruskie wkrótce Hanower opuścą. — Znany P. Colquhoun złamał w tych dniach nogę. — Korporacya w Leicester darowała ludowi na odebraną wiadomość o pokoju 2 pieczone woły i kilka beczek śledzi. — Listy z Bombay donoszą, że tam między Kastami Szekow i Fakirow krwawa zaszła bitwa, w której 2000 Fakirow poległo, gdyż Szekowie kosno na nich wnoocy napadli.

Mówią, iż rząd od flotty naszej kanalowej przed Brestem stojącej 20 okrętów liniowych ma te służby oddać. — Na końcu wojny amerykańskiej rząd zostawał wspanym marynarce 13 mill. f. szt. dziś 4 mill. f. szt. — P. Windham i lord Spencer znajdują się między niekontentkami z pokojem. — Nasz konsul jenerałowy w Lizbonie już tu powrócił. Kompanie gwardyi małą być przy zawarciu pokoju do 100 ludzi zmniejszone.

Z Paryża d. 14. Października.

Dziściszy Monitor zawiera co następuje: "Brat ob. Otto wczora wieczorem o godzinie 8 do Paryża przybył; wyjechał on z Londynu d. 11. Ob. Lauriston adiutant pierwszego konsula przybył tam d. 10 o godzinie 10 zrana; wymiana ratyfikacyi tegoż dnia nastąpiła. Wieczorem cały Londyn był illuminowany. "Nie jest to zwyczajny pokoy, rzekł P. Adington do

ob. Lauriston; jest to pojednanie pomiędzy 2ma pierwszymi narodami świata. „ Lord St. Vincent oświadczył ob. Lauriston, " że natychmiast wyśle pakieboty do wszystkich części świata, ażeby nieprzyjaźni natychmiast ustały, że najmniejsze spóźnienie mogłoby kosztować życie wielu ludzi, których aż nadto wiele oświecona Europa straciła. „ Ob. Lauriston był z szczególniejszymi dystynkcyami od rządu i ludu angielskiego przyjmowany. Dowody te szacunku okazywanego przez Anglików Lauristonowi mocno pierwszego konsula ujęły.

Szef brygady ob. Vincent dyrektor korpusu inżynierow na wyspie St. Domingo przybył do Paryża. Przywiozł on wiele listow od Toussaint l'Ouverture, i akt konstytucyi do potwierdzenia. Projekt ten w kilku dniach na radzie stanu roztrząsany będzie. Ob. Vincent czyni doniesienia zupełnie uspokajające względem tej wyspy. Toussaint l'Ouverture nie mając żadney komunikacyi z rządem, i nie będąc w stanie wiedzenia o jego zamiarach, mógł niekiedy zbłądzić, zawsze atoli wielkie przysługi dla St. Domingo poczynił. Wojna domowa zupełnie już ustała, a wyspa ta cieszy się z pokojem, i lud francuzki nie może tego zapomnieć, że utrzymanie tej ważney osady poczęści Toussaint l'Ouverturewi wioden. Może być, że rząd francuzki, niektóre artykuły podaney konstytucyi odmieni, ale odmiany te będą takie, iakich interesa metropolii, i dobro handlu, rolnictwa i położenia St. Domingo wyciągają. — Czytamy nadto w Monitorze 3 listy od jenerała Toussaint l'Ouverture do pierwszego konsula, w których żąda od Bonapartego po wypędzeniu i uwolnieniu wyspy od nieprzyjaciela potwierdzenia miano-

wań wielu officyerow i jenerałow, którzy się dobrze zasłużyli oyczyźnie. Zaleca mu także wszystkich żołnierzy swojej armii. Piste daley, że na rozkaz iego ob. Roume do Dondon udadź się musiał, dla sprzeciwiania się obięciu części hiszpańskiej St. Domingo, i że tam zostawć będzie aż do rozrządzenia pierwszego konsula. Powiada także, że iak dalece mogli go nieprzyjaciele przed pierwszym konsulem oczernić, on nie chce się z tego usprawiedliwiać, chciał tylko ob. Roume odjąć sposobność zł. czynienia. Razem przyszyła Toufsaint l'Ouverture zrobioną konstytucyą nową dla wyspy St. Domingo, która się dzieli na 13 tytułów. Między innym znosi wszelką niewolę na wyspie St. Domingo. Wszyscy ludzie rodzą się tam i umierają wolnymi i Francuzami. Każdy człowieka, iakiego bądź koloru, może na St. Domingo wszystkie sprawować urzędy. Religia katolicka jest panująca, rozwody nie są dozwolone. — Toufsaint l'Ouverture mianowany Wielkorszadczą ma się prosto z rządem metropolii znosić.

Pokoy z Rossyą był 60 wystrzałami z armat ogłoszony. Punkta przedugodne z Turcyą już są podpisane. Kardynał Legat odebrał od 45ciu biskupow dymisy. Radzca stanu Regnier już powrocił z swojej podróży do departamentu Meurthe. Listy z Hiszpanii mówią, że radzca departamentu Kadyx, jenerał Mazarado żądał i otrzymał dymisy. Gdy na d. 6. t. m. wiadomość o pokoju do Brestu przez telegrafy została doniesioną, radość osobliwie między matkami hiszpańskimi była niezmierna. Flotty francuzka i hiszpańska strzelały z armat na znak radości. Wysłano natychmiast korwetę z wiadomo-

ścią o pokoju do flotty angielskiej. Z początku Anglicy tak nadzwyczajney wiadomości niechcieli wierzyć, ale przekonawszy się dawali oznaki radości i pili na poiednanie się obu narodow.

Rząd odrzucił żądanie Koia Wütemberskiego względem aresztowania i wydania radźy legacyi Abel, owsem cała familia tego posta przybyła do Paryża. — Popieły Papieża Piusa VI zabrał z Valence synowiec iego Braschi, i do Rzymu powiozł. W Hollandyi postanowiono nadgrode 100 dukatow za najlepszą odę zrobioną więzyku hollenderskim na Bonapartego.

Z Medyolanu d. 9 Października.

Wczoray jenerał kommanderujący Murat odebrał nadzwyczajnego gońca z doniesieniem o podpisaniu przedugodnych punktow między Francyą i Anglią; szczęśliwy ten wypadek natychmiast przez wiele armatnych wystrzałow był ogłoszony. Jenerał kommanderujący wyprawił zaraz gońcow do różnych stron Włoch; posłał także rozkaz do Ankony aby wyprawiono fregatę do Egiptu dla zawiezienia tam tej przyjemney wiadomości. — Nowa konstytucya dla naszej Rzpltey z Paryża przyslaną została; czytano ją w konsulcie, lecz dotąd nie wiemy co ona w sobie zawiera. Niektóre osoby utrzymują iż wiedzą, że rząd składać się będzie z senatu i konsulty, których członki od 700 elektorow wybranemi będą, 300 elektorow wziętych będzie z klasy właścicielow dobr ziemski, 200 z klasy kupców, a 200 z pomiędzy innych obywatelow. Rząd ze wszystkich stron odebrał zażalenia przeciw przymuszonemu zakupowaniu pewney ilości dobr narodowych w sposobie loteryi, dla tego

cofał wszystkie akcje, które był rozdał; lecz nato miejsce postanowił nową kontrybucją od 15 mill. liw. Kontrybucya ta włożona zostanie na najbogatsze domy; podzielona ona będzie na 1500 akcyy, każda od 10 tysięcy liwrow.

Chociaż żniwa tegoroczne były dosyć obfite, cena jednak zboża od niejakiego czasu dosyć się podniosła; gdy zdrożenie zboża przypisywano podstępom handlujących nim, rząd magazyny ich posekwestrować rozkazał dla wystawienia ich na sprzedaż.

Podług listow z Liworna admirał Warren opuścił brzegi wyspy Elby, dla udania się na krążenie przed Tulonem; na wysokości Portoferrajo nie zostawił tylko 2 fregaty, dwa brygi i 8 małych statkow.

Z Ratsbony d. 15. Października.

Baron Rechberg minister Elektora Bawarsko Palatynskiego na ogólnym sejmie Rzeszy, który na d. 11 tu przybył, wyjechał do Monachium. W przyjeździe jego do naszego miast. towarzyszył mu baron Posch, byw s y minister Elektora bawarsko palatynskiego przy dworze Berlin skim, który pojechał także do Monachium.

Konferencya proponowana od ministra dyrektoryalnego Mogunckiego z okoliczności mającego się wystawić pomnika na cześć Arcy Xcia Jmć Karola odbyła się na d. 12. Konferencya ta rozpoczęła się od czytania listy Państw, które dotąd oświadczyły się już względem tego przedmiotu, z kąd pokazuje się, iż Państwa które się jeszcze względem tego nie oświadczyły są: Brandeburg, Hefsen Camsel, Hefsen Darmstadt, Rixen, Ratseburg, Arenberg, Anhalt i Schwartzburg. Po niejakim zastanawianiu się czyli ten

Pomnik ma być wystawiony, roztrząsano różne projekta przystane od sztukmistrzow do wystawienia tego pomnika dążące i postanowiono: 1) Ze sejm ogólny Rzeszy przychyła się do propozycyi Króla Jmć Szwedzkiego wystawienia pomnika na cześć Arcy Xcia Karola; 2) ze względem sposobu wykonania tego, tudzież kosztow mających się na to wyłożyć odbędą się jeszcze naradzenia i że ministrowie dworom swoim donoszą o sztukmistrzach którzy wystawienia takowego pomnika podjąć się chcą; 3) nakoniec że o niniejszym wyroku J. C. K. M. uwiadomionym będzie. Pomiedzy sztukmistrzami którzy się podali Zauer z Wiedsia i Herold z Norumbergi najwięcej zyskali głosow; pierwszy przysłał dwa projekta z których jeden kosztować będzie 400,000 ryń. drugi 150,000 ryń. drugi sztukmistrz żąda 200,000 ryń.

Z Frankfurtu d. 17. Października.

Elektor Jmć Moguncki darował baronowi Albinemu w dzień urodzenia jego bogaty pałasz, którego rękoisć i pachwy są ze złota; na rękoisći jest następujący napis: *Fryderyk, Karol, Jozef, swemu Albinemu*, a na głowni pałasza: *Rozprawy nad Niddą pod Aschafenburgiem i Neuhoff.* Do pałasza tego przydał Elektor Jmć złote ostrogi i wspaniale przybrany złotem galonem kapelus.

Gazeta pewna utrzymuje, iż z pewnego źródła powzięta wiadomość, że wyrok cesarski potwierdzający ostatnie konkluzum seymu Rzeszy przed szczęściem tygodnia, mi nie nastąpi.

Donoszą z Hamburga, że pewny dom handlowy miasta tego na d. 7 b. m. odebrał przez nadzwyczajną okazyą wiado-

mość o podpisaniu przedugodnych punktów między Anglią i Francją, i że nim ta wiadomość stała się powszechną, dom ten i jego wspólnicy sprzedali swoje magazyny kawy i cukru o 10 a nawet aż do 15 na sto wyżej nad terażniejszą ich cenę.

Z Stuttgardu d. 15. Października.

Nasz Xiążę Jmć pozawczoraj powrócił z Heidenheim do naszego miasta, przybycie jego poprzedził dwiema dniami przyjazd Xiężny Jmć z Ludwisburga.

Taż sama gazeta Stuttgardzka, która pod dniem wczorajszym donosiła o mianowanych tajemnych artykułach pokoju umówionych między Francją i Anglią, na dniu dzisiejszym mieści w sobie co następuje: "W czasie gdy urzędowe gazety parzyckie mówią wiele, o powszechnej z powodu swartego pokoju radości, inne gazety tegoż miasta zdają się chcieć po części wytłumaczyć, a po części wymówić pewną spokojność niezwyčajną Paryżanom w wyrażaniu swoich uczuć i radości; zastanawiają one swoją uwagę nad tym, że w portach i na brzegach, gdzie bardziej czuć się dały klęski towarzyszące wojnie z Anglią, ogłoszenie pokoju, z większym zapętem i bez porównania, zdaleko żywszą i większą radością przyjęte było. Z drugiej strony niektóre gazety niemieckie zbawc z swojej stronności za wojną, mówią z powodu pokoju z Anglią o rozlicznych pogłoskach, które podług nich w cichości rozchodzą się, naprzykład: że Francuzi czynią przygotowania, zmierzające do opuszczenia lewego brzegu Renu, że Stathuter wróci do m. b. z przywrócony w Irlandyi, że ksi. w procekie utworzenie nowego królestwa Austrii;

dla W. Xiążęcia Toskańskiego; królestwo to składać się ma z Belgium i krajów leodyskiego i akwigrzańskiego &c. Ostatek części Paryżanów z większym do prawdy podobieństwem wytłumaczyć można, że pochodzi z okoliczności, iż zawarty w Londynie traktat pokoju z tajnymi nawet artykułami zostawia jeszcze wiele bardzo punktów wielkiej bardzo wagi dla Europy nie udecydowanych, a tym samym wiele materii do ciężkiego i przykrego roztrząsania w czasie umowy o nie, przez co mała liczba punktów udecydowanych, które ogłoszone zostały, zniszczoną być może. Niemniej jednak niecierpliwym postrzegacz nie będzie mógł zaprzeczyć, aby umowa ta chociażby tylko uważana być miała jako preste zawieszenie broni nie była z wielkim w terażniejszym razie położeniu pożytkiem, i że trwałe szczęście pokoju, na przyszłość nie może być przygotowane tylko przez podobny przedugodny traktat.

Od brzegow. Menu d. 19. Października.

Domy Nassau-Orange, Usingen, i Weilburg rozpoczęły w Dilenburgu konferencyę, których celem jest zaokrąglenie ich posiadłości.

Podług listow. z Hannoveru brabia Münster, który pojechał do Londynu, uścisnął się tam z P. Tater sekretarzem legacyi, który w nadzwyczajnym zleceniu ma się udać do Petersburga.

Rząd francuzi żąda jak mówią, aby stosownie do konkordaty ułożonej z Papieżem arcybiskupi moguncki, trewiński, kolński i biskupi spiersi, Wormacyjski i Leodyski złożyli na ręce papieżkie raczone dostojności.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W K S R Z O D Ę D N I A 4. L I S T O P A D A 1801.

Z Paryża d. 16. Października.

Dzisiejszy Monitor zamyka w sobie:
Traktat pokoju między Rzplcą francuzką i J. Imp. Mścią wszech Rosfyy.

Pierwszy konsul Rzpltey francuzkiej w imieniu ludu francuzkiego, i J. Imp. M. wszech Rosfyy pałając iedyną chęcią przywrocenia związków przyjaźni i dobrego porozumienia, iakie przed terażnieyszą wojną między obydwoima narodami zachodziły, i położenia końca kłęskom, pod których ciężarem cała Europa uległa, mia nowali w tym celu pełnomocnikami pierwszy konsul Rzpltey francuzkiej w imieniu ludu francuzkiego ob. Karola Maurycego Talleyranda ministra związków zagranicznych, a J. Imp. M. wszech Rosfyy Jmć Pana Arkadyusza hrabię Markowa J. Imp. M. aktualnego tajnego konsyliarza, kawalera orderów Sgo Alexandra Newstkiego i W. gwiazdy Sgo Włodzimierza pierwszej klasy, którzy po wymianie swoich pełnomocnictw zgodzili się na następujące artykuły:

Art. 1. Będzie na przyszłość pokoy, przyjaźń, zgoda, i dobre porozumienia mię-

dzy Rzplcą i J. Imp. M. wszech Rosfyy.

Art. 2. Ustaną zatem wszystkie nieprzyjaźni od wymiany ratyfikacyy niniejszego traktatu między obydwoima rządami. Żadna z stron ugadzałających się nie będzie pod jakim bądź pozorem dawać posilkow tak wewnątrznym, iako i zewnątrznym nieprzyjaciolom drugiey w ludziach, ani pieniądzech.

Art. 3. Gdy obie strony chcą ile możności zabezpieczyć sobie spokojność rządow, przyrzekają sobie przeto wzajemnie nie pozwalać, aby który z ich poddanych miał prosto lub pośrednie utrzymać związki z nieprzyjaciolmi wewnątrzniemi terażnieyszego rządu państw obu, w nich zasady rozszerzać, któreby rządowi państwa przeciwne były, lub mogły wzniecać zamieszania; zatem przystają na to, aby każda osoba takowe zamiary w któremkolwiek z mocarstw mająca, natychmiast zagranice państwa wyprowadzona była, nie mogąc nawet odwoływać się do obro ny swojego rządu.

Art. 4. Ugadzano się aby w celu przywro-

cenia wzajemnych poselstw i między obiema rządami zachodzić mających obrzędów, zwyczajnie które przed wojną były, powroconemi zostały.

Art. 5. Obie ugadzające się strony, dopóki nie zawrą między sobą osobnego handlowego traktatu, przystają na powrocie, ile to tylko bez szkody państw być może, związków handlowych, jakie przed terażniejszą wojną zachodziły.

Art. 6. Niniejszy traktat za wspólny i z Rzeplą Batawską ma być uważany.

Art. 7. Traktat niniejszy ma być ratyfikowany, a ratyfikacje najdalej w 50 dniach wymienione. Dla dania zaś o nemu wagi na mocy naszych pełnomocnictw własnymi rękami podpisujemy i pieczęciami stwierdzamy. Działo się w Paryżu d. 16 Vendemiaire roku 10 Rzeplcy francuzkiej (8 Paździ: 1801).

Podp. *Karol Maurycy Talleyrand.*

Arkadyusz hrabia Markow.

Monitor donosi także, że pierwszy konsul mianował radcę stanu ob. Jozefa Bonaparte pełnomocnym ministrem Rzeplcy na kongres w Amiens.

Dzień dzisiejszy przypomina nam rocznicę powrotu przed dwoma laty Bonapartego z Egiptu do Paryża. Co za odmiana w tak krótkim czasie przeciagu! Nawówczas Rzeplta stała nad przepaścią zguby, dziś wzniosła się do szczytu szczęścia i sławy. "Jeżeli przyjdzie nam porównać stan rzeczy tamtoczesnych z terażniejszym (mówi jeden dziennik) dosyć jest być Francuzem aby natchnąć się szlachetną dumą i zapałem, dość być człowiekiem, ażeby uczuć podziwienie i uszanowanie.,,

Mówią, że hrabia Markow w chara-

cterze pełnomocnika rosyjskiego uda się na kongres do Amiens, dla dopilnowania interesów tyjących się żeglugi narodu swego.

Pierwszy konsul kazał przepyszne koronki w Bruksli wygotować, które Imperatorowej Jmci w podarunku postane będą. — Już nawet pokojowe statki przywożą towary do Kale. — Konsulowie wydali wyrok, ażeby szkoły malarstwa, snycerstwa i architektury do kolegium mazaryńskiego przeniesionemi były, które pałacem pięknych kunsztów nazwane będą. Sorbona zostanie pod rozrządzeniem ministra interesów wewnętrznych, i tam umieszczeni zostaną uczeni i artyści, którzy w kolegium mazaryńskiem miejsca nie znajdą. — Do Amiens zostaną k szatowne meble z Paryża i Wersalu postane, dla przyozdobienia budynku przeznaczonego na kongres. — Bywszy konstytucyonista Malonet, ma przystawioną straż od rządu. — Reiestra w Bagneres pokazują, że liczba cudzoziemców, którzy tego lata odwiedzili termeczne wody wynosi 6600. Spodziewają się tam jeszcze generała Valence, który przy fairwerku 1 Vendemiaire w ramię prawe ranionym został. — D. 12 t. m. przybył do Diepe pierwszy pakiebot angielski. — Nigdy z większą korzyścią nie strzelano z armat, jak teraz. Młody jeden człowiek dostał był przypadkiem głuchoty, gdy wystrzały z armat miały puokta przedugodoe z Anglią ogłaszać, młodzieńiec ten znajdował się tuż przy armacie. Kanonier wołał na niego aby się oddał, lecz on tego nie słyszał. Wystrzela armata, a huk uwalnia go od głuchoty. — Bordeaux i wszystkie znaczniejsze miasta Rzeplcy miasta z okazji pokoju illumino-

wane były. — Garnerin znalazł się w Bordeaux, skąd ma przedsięwziąć powietrzną podróż. — Na tutejszych teatrach grano sztuki stosowne do pokoju. — Nasz ambasador w Kopenhadze generał Macdonald, nie długo tam zabawi. — Wydział wojskowy zatrudnia się teraz zmniejszeniem wojska. Siły lądowe zostaną przyprowadzone do liczby pokojowej. — Instytut narodowy podał nagrodę za najlepszą pieśń na uroczystość utwierdzenia Rzeplitey. — Otrzymał ją znany z poematu *les Helveticus* ob. Mafson, której w swojej Odzie myśl następującą wyraził:

*C'est en vain, que la Paix t'échappe en fugitive,
La Victoire l'atteint, & la belle captive
Repose en tes bras triomphans.*

po polsku:

Proźno bawtwo pokoju zwodzi twe pogonie,
Zwycięztwo na swych skrzydłach dościga go w locie,
A przesłiczna pomyłka po wojny łaskocie
Na twem tryumfującym odpoczywa łonie.

Z Hagi d. 20. Października.

D. 17 t. m. przy odgłosie trąb i kottów nastąpiła instalacja 12 członków rady stanu, których imiona są Beveren, Brantse, van Hoogstraten, de Lecus, Queysen, Spoors, Verheyen, van Hærsolte, Besier, Pyman, Lewe, van Burmanola, Rengers. Rada ta będzie mieszkać w Hadze. Stosownie do artykułu 30 ob. Beveren został obrany prezydentem, a sekretarzem ob. Karol Gerhard Hultmann. Gdy zaś ten dotąd jeszcze w Berlinie zostaje, zatem ob. Dassevael zastąpi tymczasowo jego miejsce. Z resztą wszystkim władzom konstytucyjnym zalecono tymczasowo aż do dalszego rozrządzenia sprawować swoje urzędy. — Dotychczasowy dyrektoryat

już ustał, i żyjemy teraz pod nową formą rządu, która tak dalece różni się od przeszłej, iak przeszła różniła się od rządu będącego przed rewolucją 1795 roku. — Dzień 18 iako rocznica cofnięcia się wojsk angielskorosyjskich z północney Hollandyi był obchodzony uroczystie od wojsk francuzkich, bawaskich i gwardyi narodowych. Generał Augereau dał z tej okazji bal. W przyszłą sobotę ten generał opuści nasze miasto. — Nowe ciało prawodawcze z 35 członków złożone, po jutrze będzie od rady stanu wybrane i na dniu 1 Listopada swoje urządowanie rozpocznie. — Admirał de Winter przybył znowu do Hagi. — Wszyscy tu mieszkający ministrowie rolniczni mają się dziś udać do domu rządowego, dla złożenia powinnowania nowej radzie stanu. Wiele członków bywszego ciała prawodawczego opuściło Hagę, i udało się do domów swoich.

Z Berna d. 5. Października.

Sejm ogólny na ostatnich swoich posiedzeniach postanowił następujące konstytucyjne artykuły: Senat proponuje prawa, a sejm je potwierdza. Sejm zgromadza się zwyczajnie każdego roku dnis 1go Czerwca, a nadzwyczajnie gdy większość kantonów i senat uznają to za potrzebne. Każdy kanton w miarę swojej ludności posyła deputowanych na sejm; deputowani ci są wybierani od administracyi kantonowej. Senat stanowi ogólne środki rządu; mianuje złona swego wydział czyli małą radę, która przestrzega wykonania. Jeżeli kantonów będzie 18 senat składać się będzie z 30 członków, które od seymu wybranymi będą; każdy kanton mieć będzie w senacie przynajmniej jednego z pomiędzy

swoich obywateli członka, a więcęcy ich mieć nie będąc mogli nad 3. Każdy kanton ma swoją prywatną administracyą, na której czele będzie prefekt wybrany z pomiędzy obywateli każdego oddzielnie kantonu i od rady małej mianowany. Administracye do swoich swychrzaynych obowiązkow mieć także będą wykonywanie ustaw ogólnych. Prefekt jest obowiązkiem czuć w kantonie swoim nad wykonaniem

środkow ogólnych; i szczególnysep do niego także policya należy.

CENA ŻBOZ

Na targu w Krakowied. 3. Listopada 1801.

Korzec Pszenicy . . .	zł. pol. 34 do 37.
— Żyta . . .	— — 23 — 24.
— Jęczmienia . . .	— — 23 — 24.
— Owsa . . .	— — 10 — 12.
— Grochu . . .	— — 20 — 23.
— Kaszy jaglanej . . .	— — 36 — 40.

DONIESIENIA

Uprasza się łaskawey publiczności, aby jeżeli kto wie, raczył donieść o sukcesorach niejakiego Alexandra Latoszyńskiego, gdzie mieszkaia lub też jeden z nich a to z przyczyny związku interesu z temiż niżej podpisanego, na pocztę do Lublina, pod kopertą niżej wyrażonego, za co przyzwolitą nagrodę i wdzięczność zaręcza.

Wincenty Stoiński.

Niniejszym obwieszczeniem uwiadomia się JPan Mikołay Zygmuntowski przez życzliwych sobie przyjaciół aby gdzie jest, raczył się zgłosić do swoich należących pokrewnych lub do kantoru Gaiety Krakowskiej. Interes który tego wymaga jest nie inny iak tylko sukcesyonalny, przeto zpożolenie w tymże interesie nie tylko sukcesorom lecz i temuż może być szkodliwe. Doniesienie o sobie ma być legitymalne czyli inaczey mówiac autentyczne.

Przez Magistrat K. Miasta Kazimierza dolnego czyni się niniejszym publiczności wiadomo, iż gdy dom murosany razem z ogrodem, stajniami i słuadem tu w mieście Kazimierzu na Gdańskim przedmieściu po ś. p. Józefie Rogowskiem pozostały sub Nr. 285 sytuowany, a na zł. pol. 4000 detaxowany, na terminie dnia 25 Septembris r. b. przedsięwziętey licytacyi dla niedostatku licytantow sprzedany nie został; więc stosownie do deklaracyi kuratora tej massy, iako też i sukcesorow tenże dom i z swemi przyległościami na dniu 15 Decembris r. b. o godzinie 9 z rana tu na ratuszu więcęcy dającemu za gotowe pieniądze sprzedany będzie. Okondycyach i rozległości każdego czasu w registraturze tuteyszey mieyskiej zainformować się można.

Andreas Mastowski syndicus.

Stephanus Tomaszewski assesor.

Wojciech Krolikowski.

Ex S. Sione C. K. Mag. Casimirae Inferioris die 12 gbris 1801.

M. Kwapiszowski secret.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniy oznaymia tym Edyktem Panu Józefowi Potockiemu i Państwu Janowi i Annie z Potockich hrabiom Krasieńskim małżonkom iako Casyonaryuszom, że adwokat Bem iako zastępa do spraw massy krydalney Mikołaja Paskowskiego usądow tych, o przewrocie do pierwszego stanu przeciw dekretom bywszego trybunatu Lubliskiego w roku 1789 i rządowym na gruncie dobr Nieswierza w roku 1797 i 1791 kontumacyalaym na Mikołaja Paskowskiego ferowanym, żałobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduia się, onymie pozwanym adwokata tuteyszego Walentego Ostawskiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym protess ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpoczenie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominaią się: ażeby w przeciagu 90 dni

gani stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony tej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie podług opiewu Ces. Król. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 30 Września 1801 roku.

Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskiej Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Jozefowi Potockiemu że adwokat Bem jako zastępca do spraw masy krydalney Mikołaja Piaskowskiego u Sądów tych, o zapłaceniu summy 104,816 zł. pol. z prowiizją drugie tyle wynoszącą, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga do przestał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych zasyduie się, iemuż Panu Jozefowi Potockiemu adwokata tutejszego Telesfora Billewicza z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo na koniec innego sobie patrona obrął, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 30 Września 1801 roku.

Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Jozefowi Potockiemu: że adwokat Bem jako zastępca masy krydalney Mikołaja Piaskowskiego u Sądów tych, o zapłaceniu summy 1719 czes. zło. z prowiizją i kosztem prawnym, żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych, zasyduie się, iemuż Panu Jozefowi Potockiemu adwokata tutejszego Pana Billewicza, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrął, tego Sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakow; Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 30. Września 1801.

Weinmann.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis
Domino Francisco Młocki, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum
Domina Theresia de Szymanowskie Młocka, ad Forum hocce adversus eum in causa
puncto solutionis summæ 30,000 sp. Libellum porrexit, Judicii que opem, quo ad id ju-
stitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitacionis lo-
cum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum
Moraczewski ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam
Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judicarii Co-
dicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem, admonetur, ut in-
tra 90 dies aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet juris sui
adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium con-
stituatur, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat me-
dia, quæ ad sui defensionem maximo efficacia esse judicaverit, ut pote quod secus
adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi inmet ipsi imputandas habebit. Ita
enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.

Purtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublio. in Regno Galiciæ
Occident. Datum Lublini die 26 Augusti 1801.

Sahaneck.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis
Dnæ Teophilæ de Jabłonowskie Principissæ Sapiezyna, Medio præsentis Edicti hisce
insinuat quod nimirum Dnus Josephus Łuhata puncto prestandæ evictionis summæ
120.000 sp. per Helenam Miazynska de Bonis Pothoræ vindicandæ aut comportandæ
ejusdem ad depositum judiciale. ad Forum hocce adversus eam Libellum porrexit
Judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce
ob ignotam ejus habitacionis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris ab-
sentiam ipsius hic loci degentem Advocatum Kretowicz ipsius periculo, & impendio,
qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti
pro Cæs. Reg. hereditariis Terris Judicarii Codicis agitabitur, atque etiam termina-
bitur, ideo ipsa eum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipsa compareat vel
Curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel
denique alium quempiam mandatarium constituatur, Foroque huic denominet & pro or-
dine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maximo efficacia esse
judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibi inmet ipsi
imputandas habebit. Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Ter-
ris Leges,

Wittorff.

Brozowski,

Gruszecki,

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occiden. Datum Lublini d. 26 Augusti 1801.

Sahaneck.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis
Domino Francisco Młocki, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum
Domina Theresia de Szymanowskie Młocka ad Forum hocce adversus eum in causa
puncto solutionis summæ 75000 sp. Libellum porrexit, judicii que opem, quo ad
id justitia exigit, imploraverit, cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitatio-
nis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsius hic loci degen-
tem advocatum Moraczewski ipsius periculo, & impendio, qua curatorem consti-
tuerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæredi-
tariis Terris Judicarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum
in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ
forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam

Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maximæ efficaciam esse judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Purtscher.
Gruszecki.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 26 Augusti 1801.

Dostenberg.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Domino Joanni Pirsudzi, Medio præsentis Edicti hisce insinuat quod nimirum Michael Wottowicz, & Clementina Kleczkowska, ad Forum hocce adversus, eum in causa ex lege diffamari ratione summæ 20,000 sp. Libellum porrexerint Judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsi hic, loci degentem advocatum Reynberger ipsius periculo & impedio, qua curatorem constituerit, cumque etiam lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæreditariis terris Judicarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel curatoridato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficaciam esse judicaverit ut pote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibi ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Gruszecki.
Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occiden. Datum Lublini die 15 7bris 1801.

Sahaneck.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Excellentissimo Domino Adolpho Comiti de Kalkreuth Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Vladislus Gregorius Comes Branicki in assistentia sui Patris Francisci Comitis Branicki, ad Forum hocce adversus eum in causa puncto solutionis summæ 95,988 sp. s. c. c. Libellum porrexerit, judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit, Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Mandans ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit cum quo etiam lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris judicarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur, ut intra 90 dies aut ipse compareat, vel curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula, tempestive transmittat, vel denique alium quempiam mandatarium constituat, Foroque huic denominet, & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficaciam esse judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wydza.
Friedenthal.
Münch.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occiden. Datum Lublini die 2 7bris 1801.

Sahaneck.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublisen. Galiciæ Occident., ad petitionem advocati h. jatis Thomæ Dederko qua constituti curatoris massæ successionalis postdefun-

Matam Mariannam Frankowska virginis relictae, omnibus & singulis successoribus dicei defunctae, isthac delata ipsis haereditas medio praesentis publici edicti in confirmate §. 627 cod. civil. partis II. quinta nunc jam viae nota redditur eo addito, ut in spatio unius anni & sex septimanarum declarationem adeundae haereditatis post praefatam Mariannam Frankowska relictae, hic Fori exhibeant & sequa haeredes ejus legitimi, quosecus elapso frustra mox praefixo termino, haereditas Cæs. Regio Fisco addicetur.

Datum Lublini die 8va Julii 1801.

Wiltorff.

Brożowski.

Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil. Lubl. Galicie Occident.

Sahaneck

C. K. sądy szlacheckie Krakowski Galicyi zachodniej oznaymia tym Edyktem Pani Wiktorcy z Nawarskich Ryłski: że Pan Jan Siadnicki usadow tych, oto: ażeby (jeżeli prawu swemu do dziedzictwa door Gaastowice ufa, z którym się w manifestie dnia 15 Lipca 1791 roku do akt ziemskich Krakowskich wloesioaym chępiła) albo pozew wydata, albo wieczne milczenie sobie nakazać dała, zażobę na nią podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obywatelka zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, oneżże adwokata tuteyszego Kaspra Meiszweskiego z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu, ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: że by w przeciągu 90 dni sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestła, albo nakoniec innego sobie patrona obratła, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania, wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winna była.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniej.

W Krakowie dnia 1 Września 1801.

J. Daublebski Sternek.

Cæs. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymia tym Edyktem Panu Jozefowi Potockiemu, że adwokat Bem jako zastępca do spraw masy krydalney Mikolaia Piaskowskiego u Sądów tych o zapłaceniu summy 46,479 zł. pol. 5 gr. z prowiżyą i kosztem prawnym, zażobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż Panu Jozefowi Potockiemu adwokata tuteyszego Telesfora Billewicza, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; przeto on Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestła, albo nakoniec innego sobie patrona obratła, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do obrony tej sprawy za najskuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samaby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winion.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 30 Września 1801.